

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCLXXXI. ad annum MCCCXIV.

Parisiis, 1644

Historia Eivsdem Concilii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15974

CONCILIUM
LVGDVNENSE II.
 GENERALE
 A GREGORIO PAPA DECIMO
 CELEBRATVM.

HISTORIA EIVSDEM CONCILII.

^a Nicephorus Gregoras libro 4. hist. Georgius Pachymeres lib. 5. Ioannes Vilanus lib. 6. cap. 71.

^b Hübertus in libro contra Græcos.

^c In epistola encyclica ad patriarchas orientis.

^d Epistola 1. & 6. & Leo

MICHAEL Palæologus, Constantinopolitana urbe capta, ^a Balduino imperatore, qui postremus ex Latinis Constantinopoli regnavit, expulso, Græciæ adeptus est principatum: quare magnum erat periculum, ne Græci omnes ad pristinos redirent errores. Nam, Michael patriarcha Constantinopolitano & Leone Acridano episcopo auctoribus, ^b Constantino Monomacho imperante, Græci a Romanæ ecclesiæ obedientia omnino defecerant: ac Latinorum ritum Missæ sacrificium in azymo peragendi, sabbati ieiunium, ac pleraque alias Romanæ ecclesiæ cōsuetudines damnare ausi erant. Negabant præterea Spiritum sanctum a Filio procedere, ac Latinos anathematis vinculo deinctos esse affirmabant, propterea quod particulam illam (Filioque) Constantinopolitano symbolo addidissent. Hos errores multo ante Photius ^c Romanæ ecclesiæ hostis acerrimus promulgauerat, quem posteriores secuti sunt Græci. Non desuerunt Romani pontifices officio suo ac muneri, ut eos ad veritatis tramitem reducerent. Præstitit in primis hoc Leo nonus. Qui legatis ac literis ^d Michaellem Constantinopolitanum, Leonem Acridanum,

ANNO
CHRISTI
1274.

ut respicerent, admonuit. Atque id facere recusantes, a pontificis legatis anathemate percussi sunt. Idem effecere qui Leonem secuti sunt Romani pontifices. Tandem Balduini opera, qui primus ex Latinis Constantinopolitanus imperator fuit, Græci ad ecclesiæ Romanæ obedientiam reuerterunt: sed Latinis paulatim ex Græcia pulsus, paulatim quoque Græci ad vetus schisma reuertuntur. Cum autem post duorum annorum apostolicæ sedis interregnum, Gregorius decimus, qui in exercitu Christianorum aduersus Saracenos in Syria commorabatur, pontifex esset electus, protinus legatos ad Michaelum Palæologum destinavit, ut eum ad catholicam fidem reduceret. Sciens præterea Gregorius in magno discrimine res Christianorum in Syria versari, prædecessorum pontificum vestigiis inherens, generale Concilium conuocauit: in quo de subsidio Christianis mittendo, in Syria degentibus, ageretur. Rem etiam arduam iudicauit, ac dignam de qua in Concilio ageretur, de Græcis nimirum ad catholicæ ac Romanæ ecclesiæ fidem communionemque traducendis. Accessit huc tertia causa, quæ priores pontifices fere ad indicenda Concilia permouerat, ut scilicet Christianorum mores ad pristinam ecclesiasticam disciplinam informarentur, & modus aliquis præscriberetur ad celerem Romani pontificis electionem faciendam. Multa enim mala ex longa Romanæ ecclesiæ vacatione accidere solebant. Scripsit igitur omnibus episcopis biennio ante Concilii celebrationem, ut ad Concilium Lugduni conuenirent. Scripsit regibus atque principibus, ut ipsi quoque oratores ad Synodum mitterent. Viros præterea & sanctitate & doctrina præstantissimos euocauit. In his fuisse sanctus Thomas Aquinas, qui dum ad Concilium proficiscitur, ex hac vita ad Dominum migravit, ac sanctus Bonaventura, quem Lugduni pontifex cardinalem episcopum Albanensem creauit. Conueniunt igitur ad indictum diem Lugduni, præter Constantinopolitanum & Antiochenum patriarcham, episcopi quingenti, abbates & inferiores prælati permulti. Adfuit quoque Iacobus Aragoniæ rex, aliorum vero regum ac principum oratores complures. Quocirca prima sessio celebrata fuit septima die Maii anno Domini 1274. In qua pontifex tres illas causas, cur Concilium conuocasset, exposuit. Peracta secunda sessione, pontifex, cardinales, & episcopi decimas omnium ecclesiasticorum reddituum pro subsidio belli Hierosolymitani collaturos se esse promiserunt. Post tertiam sessionem ad Concilium imperatoris Græcorum legati adueniunt, atque honorificentissime a summo pontifice & a Synodo

Officinis
chron. Caf-
sinensis lib.
2. cap. 89.
Vincētius
Beluacensis
lib. 29.
cap. 65.

Martinus
Polonus.
Ioānes Vil-
lanus lib. 7.
cap. 40. &
44. Guiliel-
mus de Nā-
ges in vita
Philippi re-
gis, & Geor-
gii Pachy-
meres lib. 5.
historia.

Matthæus
Vestmona-
steriensis in
anno 1274.
Villanus li.
9. cap. 118.

Martinus
Polonus.
Guilielmus
de Nanges
loco citato.
Quæ se-
quuntur ex
actis Con-
cilii excer-
pta sunt.

uniuersa sunt excepti: & in solenni Missa, quam pontifex celebravit, symbolum est cum additione illa (Filioque) ter Græce decantatum. In quarta vero sessione, lectis imperatoris & Græcorum episcoporum literis, ^a in quibus catholicam fidem profitebantur, & Romanæ ecclesiæ primatum agnoscebant, eorum legati summo pontifici obedientiam exhibuerunt, & magna cum pontificis ac totius Concilii lætitia publice eandem professi sunt fidem. Addunt Græci scriptores Georgius Pachymeres, ^b & Nicephorus Gregoras, ^c Græcos ad communionem Romanæ ecclesiæ admissos fuisse cum tribus conditionibus. Prima fuit, ut a Græcis summi Romani pontificis in sacris Missarum mysteriis mentio fieret. Secunda, ut Græcis omnibus liceret ad sedem apostolicam appellare. Tertia, ut summo Romano pontifici principatus in omnibus deferatur. Accesserunt etiam Tartarorum oratores ad Concilium pro pace cum Christianis ineunda, ex quibus unus Christianam fidem amplexus a Petro episcopo Ostiensi baptizatus est. Interim sanctus Bonaventura summo cum pontificis ac patrum omnium dolore ab humana ad caelestem vitam profectus est. Demum cohortatus est Gregorius episcopos uniuersos ad sancte pieque viuendum, & ad gregibus sibi commissis inuigilandum: cum ex malorum pastorum moribus reliqui omnes Christiani, a maiorum disciplina degenerantes, in grauiora vitia prolabi soliti sint. In hoc Concilio decreuit pontifex, Græcis etiam ipsis consentientibus, Spiritum sanctum, ut a Patre, ita a Filio tamquam ab vno principio æternaliter procedere. Complures præterea edidit constitutiones, quarum præcipua illa fuit, in qua modus & locus summi Romani pontificis eligendi statuitur: eas omnes Guilielmus Durantes commentariis illustrauit, ac deinde Bonifacius octauus summus pontifex in suam Canonum collectionem retulit.

EPISTOLA
GREGORII PAPÆ X.

Gregorius episcopus, &c. venerabilibus fratribus patriarchæ Hierosolymitano, & episcopis, ac dilectis filiis, abbatibus, prioribus, decanis, archidiaconis, præpositis, & aliis ecclesiarum prælatis per Hierosolymitanam prouinciam constitutis, salutem & apostolicam benedictionem.

Saluator noster, in cuius ditione cuncta sunt posita, Sciuitatem Ierusalem videns & præuidens ruituram, fle-

uiffc

^a Mathæus
Vvestmona-
steriensis v-
bi supra.

^b Lib. 5. hist.

^c Lib. 5. hist.
in princi-
pio.